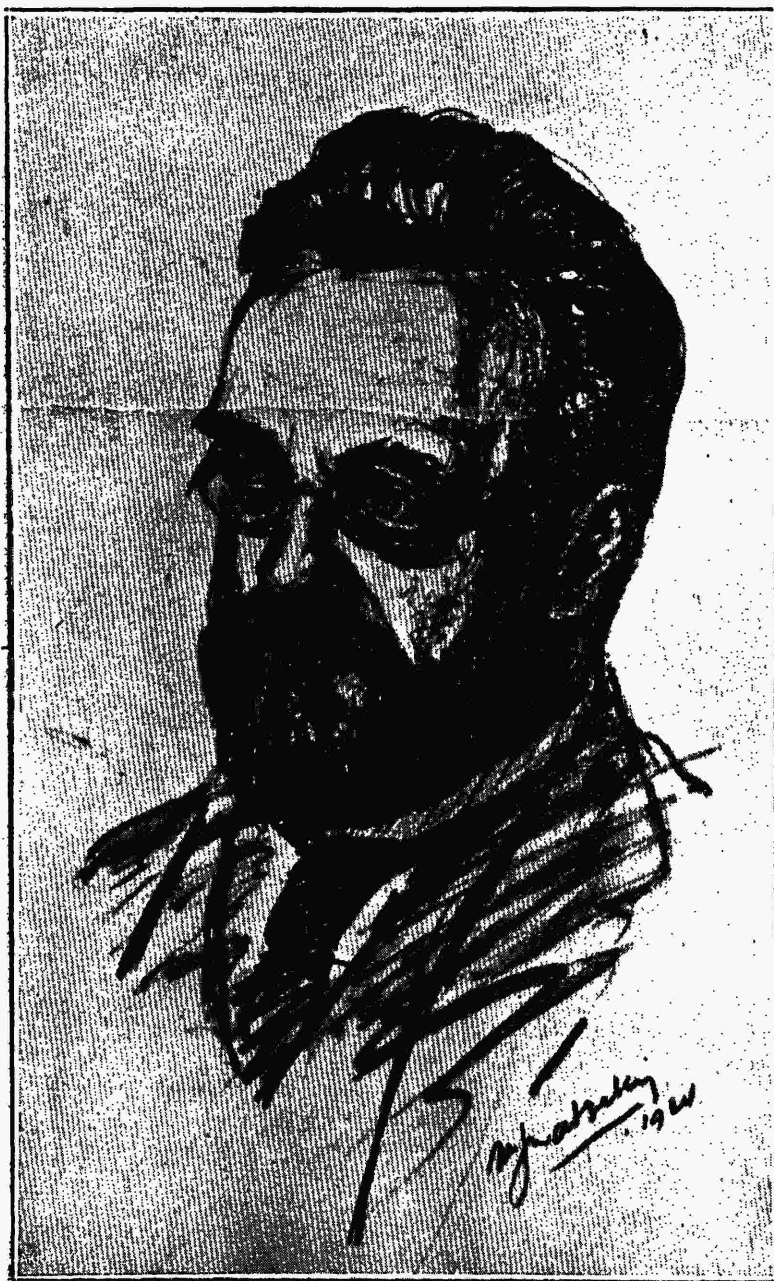

Karl Dietenich 19

KARL DIETERICH

MONACHO, Αύγουστος τοῦ 1924. — Στὰ εἰκοσιπεντάχρονα τῆς ἰδρύσεως τῆς ἔδρας τῆς Νεοελληνικῆς καὶ Βυζαντιολογίας στὸ Μόναχο, στὴ γιορτῇ ποὺ διοργάνωσε ὁ καθηγητὴς κ. Haisenberg γιὰ τιμὴ τοῦ ἰδρυτῆ τῆς, τοῦ μεγάλου Krumbacher, μαζεύτηκαν ἐδῶ πολλὰς κορυφαῖες τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων.

Μέσα στοὺς διαλεχτοὺς, διαλεχτὸς εἶταν ὁ Dieterich, ὁ καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Λειψίας, ὁ μεγάλος ἐρευνητὴς, γνώστης καὶ κριτικὸς τῆς σύγχρονῆς μας Φιλολογίας.

Ἐμείνει μερικὲς μέρες στὸ Μόναχο κ' ἔστι δόθηκε ἀφορμὴ νὰ τὸν γνωρίσει ἓνας μικρὸς κύκλος Ρωμιῶν. Μαζὶ μ' αὐτοὺς, κ' ἐγώ.

Μιά βραδιά, τὴν προηγουμένη μέρα ποὺ εἶχαν νὰ φύγει, στὸ σπίτι τοῦ κ. Μελέκου, ποὺ εἶταν ξεναγὸς τοῦ, εἶχαμε μαζευτεῖ ὁ Steinmetz ἢ δ. Καρεῖσκάκη, ἐγὼ καὶ ὁ κ. Μ. Ματσάκης γιὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσουμε. Ὁ τελευταῖος, ποὺ εἶναι ζωγράφος καὶ σπουδάζει τώρα στὴν ἐδῶ Ἀκαδημίαν, τοῦ ἔφτιαξε τὸ σκίτσο τοῦ καὶ πέτυχε τόσο, ποὺ ἀποφασίσαμε νὰ τὸ φωτογραφίσουμε γιὰ νὰ ἔχουμε ὅλοι ἀπὸ ἓνα ἀντίτυπο· τὸ παμα καὶ τὸ κάναμε· καὶ τώρα τὶς φοιτητικὲς μας τὶς κάμαρες, ἀνάμεσα στὰ πρὶν ἀγαπημένα μας πρόσωπα, στολίζει καὶ τὸ πορτραῖτο τοῦ σοφοῦ μας Δασκάλου. Ἐνα ἀπ' ἀφ' αὐτὰ στέλνουμε καὶ στὸν ἀγαπημένο μας «Νουμά» μὲ τὴν πεποίθησιν πὼς θὰ τὸ δημοσίευε στὸ «Νουμό» γιὰτὶ αὐτοῦ εἶναι ἡ θέσις του, ἀνάμεσα στοὺς βετεράνους, τοὺς ἀκούραστους Ἀγωνιστὰς τοῦ χιτς καὶ θριαμβευτὲς τοῦ Σήμερα, γιὰ νὰ γνωρίσει τὸ Πανελλήνιο τὸν εὐγενικὸν Ἀγωνιστὴ ποὺ τὴ ζωὴν τὸν δλόκληρη τὴν ἀφιέρωσε στὴν Ἐπιστήμην καὶ στὸν ἀγῶνα, — τὸ *Ρωμιόφιλο*, ὅχι τὸ Φιλέλληνα, γιὰτὶ τὴν Ἑλλάδα τὴ σημερινή, τὴ ζωντανή, ἀγαπᾷ καὶ ὅχι τὰ συντρίμια τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων.

Ὁ Dieterich ἔχει εἰτοιμη γιὰ ἐκδοσὴ μίαν Ἀνθολογίαν Ἑλλήνων Ποιητῶν κ' ἐλπίζει πὼς μ' ὅλες τὶς δυσκολίας ποὺ τοῦ παρουσιάζουν οἱ μεγαλόσχημοι Γερμανοὶ ἐκδότες, ποὺ γυρεῦν νὰ τοὺς μεταφράσῃ. *Ρωμαῖκα περιπετειώδη μυθιστορήματα!* ! δὲ θ' ἀργήσει νὰ τυπωθεῖ καὶ νὰ κυκλοφορήσῃ.

Εὐχῆς ἔργο θὰ εἶταν ἂν κανένας φιλότεχνος καὶ ἑκατομμυριοῦχος Ρωμιὸς τὸν βοηθοῦσε. Τὸν βεβαίῳ ἐγὼ πὼς τὰ ἐξοδα τοῦ θὰ τὰ βγαίξε κάνοντάς γιὰ ἓνα μῆνα λίγη οἰκονομία στὴ μενζίναν τ' Αὐτοκινήτου τοῦ.

Τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι ἴσως κατεβεῖ στὴν Ἑλλάδα νὰ χαρεῖ τὸν Ἀττικὸ οὐρανὸ πού πίνω ἀπὸ εἴκοσι χρόνια τώρα ἔχει νὰ δεῖ καὶ πού τόσο τὸν ἔχει λαχταρήσει.

ΜΙΧΑΛΗΣ Χ. ΜΟΥΛΑΚΗΣ

ΣΗΜ. τοῦ «Νουμά» — Μ' ἐχαρίστητη δημοσιεύουμε τὸ γράμμα τοῦ φίλου Μουλάκη καθὼς καὶ τὸ στίχο τοῦ παλίου μας φίλου καὶ διαλεχτοῦ συνεργάτη μας κ. Dieterich Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ δημοσιεύουμε καὶ ἓνα γράμμα του, ὑπὸ ὅσα βρίσκονται στὸ Ἀρχεῖό μας. Μέσα στὸ γράμμα αὐτὸ φαίνεται μὲ πόση ἀγάπη ὑποδέχτηκε τὸ «Νουμά», ἀπὸ τὰ πρῶτα πρῶτα βήματά του, ὁ σοφὴς Ἑλληνιστὴς καὶ πόσες ἐλπίδες στήριξε στὸν ἄγωνά μας — ἐλπίδες, πού μπορούμε νὰν τὸ βροντοφωνάζουμε σήμερα, ὅλες σχεδὸν πραγματοποιηθῆκανε.

Βερολίνο 14. 6. 1903.

N. W. ALTONHEERSTRA 13

Ἀξιότιμε κύριε Ταγκόπουλε !

Ἔλαβα πρὸ καιροῦ τρία φύλλα τοῦ «Νουμά» καὶ σήμερα πάλι δύο. Ἄν καὶ δὲν ξέρω, ποίος μοῦ ἔστειλε, μοῦ φαίνεται καθήκόν μου νὰ σοῦ εὐχαριστήσω ἀπὸ καρδιάς γιὰ τὴ γνωριμία μ' ἓνα φύλλο πού μοῦ ἔκαμε τὴν εὐεργετικὴν ἐντύπωση μιᾶς ἀνοιξιάτικης ἀναγέννησης ὕστερ' ἀπὸ τὴ σκληρὴ παγωνιά τοῦ χειμῶνα !

Σὰς εὐχομαι εὐλικρινῶς νὰ ἐπιτύχετε τὸν ἅγιον σκοπὸ σας, νὰ γλυτώσετε τὸ ἄγνὸ δέντρο τῆς σοιστῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἀπὸ κάθε λογῆς σκουλίκια καὶ σεράκια πού κρυφοτρῶγουν τὰ τρυφερά του βλαστάρια, γιὰ νὰ δυναμώσῃ καὶ πρασινίσῃ καὶ νὰ ζωογονήσῃ τὴν Ἀνατολή. Διότι εἶμαι καταπεισμένος, πὼς μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ πρόμαχος πνευματικῆς προκοπῆς μέσα στὸ ἀρχαῖο χῶμα τὸ Ἑλληνικόν. Ὅχι ἐκεῖνος ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ τουρκοπατημένος καὶ δασκαλοπατημένος πού καλύτερο νὰ τὸν λέῃ κανεῖς Βυζαντινισμὸς, πού τὸν χτυπᾶτε τόσο θαρρετὰ καὶ ἐπίμονα, παρὰ ὁ νεογέννητος ὁ Ἑλληνισμὸς πού προβάλλει ἀπὸ κάθε ἀράδα τοῦ φύλλου σας. Ἐκόντινα καμμιά φορὰ νὰ ἀπελπιστῶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς σας· τώρα πάλιν ἀναπνέω καὶ παίρνω θάρρος. Ὅτι

διάβασα στα 5 φύλλα που μου στείλαν, ἔκαμε περιβόλι τὴν καρδιά μου, πού λέτε, καὶ θὰ μοῦ κάμετε μεγάλη χαρὰ καὶ τιμὴ νὰ μοῦ τὸ στέλνετε ταχτικά.

Γιὰ μικρὸ σημάδι τῆς εὐγνωμοσύνης μου θὰ σᾶς μεταφράσω καμμιὰ φορὰ κἄτι τι πού μοῦ φαίνεται ὠφέλιμο γιὰ τὴν τάση τοῦ «Νουμά». Ἦθελα π. χ. ἀπὸ καιρὸ νὰ μεταφράσω μιὰ ὥραία πραγματεία γιὰ «*Χωριότικο πολιτισμὸ στὴ Σκανδιναβία*» πού περιέχει πολλὰ πού ἐφαρμόζονται καὶ στὸν τόπο σας.

Ἄν θέλετε, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ στείλετε καὶ τὸν ἀρ. 39 πού ἔχει τὴν ἀρχὴ τῆς πραγματείας περὶ τῶν φιλολ. λωποδυτῶν. Νὰ σᾶς πῶ ὅμως ἀπὸ τώρα, δὲν πιστεύω, πῶς ὁ ἀγαπητός μου ὁ Νιρβάνας εἶναι καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἴδια παρέα! Γιὰ τοὺς ἄλλους, δὲν εἶμαι βέβαιος...

Δεχθῆτε καὶ πάλιν τὰ ἐγκάρδια μου συγχαρητήρια καὶ τίς εὐχὲς μου καὶ πιστεύετέ με πάντα δικό σας.

KARL DIETERICH

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΜΙΑΡΚΑΣ

Μ' αὐτὸν τὸν τίτλο ἔβγαλε ὁ συνεργάτης μας κ. Ν. Πετιμεζᾶς (Λαύρας) σὲ τόπο, πού λυπούμαστε γιὰτὶ δὲν μπορούμε νὰ τὸν ποῦμε καλλιτεχνικό, ὅσο κι ἂν ἀγωνίστηκε ὁ ἐκδότης του νὰ τὸν παρουσιάσει γιὰ τέτιον, Τὰ Τσιγγάνικα Τραγούδια τοῦ Jean Richépin πού πρωτοδημοσιεύθηκαν στὸ «Νουμά» καὶ τόσο εὐνοϊκὰ κριθήκανε.

Τὸ βιβλίο, ἐξὸν ἀπὸ τὰ τραγούδια, ἔχει καὶ σύντομο πρόλογο τοῦ ποιητῆ γιὰ τὸ Ρισπέν, καθὼς καὶ ἀνάλυση τῶν Τραγουδιῶν τῆς Μιάρκας.